

[Boligministeren.]

ikke udnyttet fuldt ud. Reguleringen af det private, ustøttede byggeri er fastlagt i boligministeriets bekendtgørelse af 4. oktober 1973 om regulering af private byggearbejder. Det er en udbygning af denne regulering, der gennemførtes allerede pr. 30. oktober 1972. Reguleringen blev indgående drøftet ved en forespørgsel i folketinget, hvor daværende boligminister Svend Jakobsen redegjorde for baggrunden for reguleringen.

Reguleringen indførtes med motiv i den meget stærke stigning i det private enfamilieshusbyggeri, der truede med at vanskeliggøre fremskaffelsen af arbejdskraft og materialer til bl. a. udbygningen af erhvervslivet. Den senere stramning af reguleringen, som fandt sted den 4. oktober 1973, var begrundet i den fortsatte stigning i det private boligbyggeri. Der var som bekendt henimod 70.000 boliger under opførelse, og det belastede voldsomt landets kapacitet med hensyn til arbejdskraft og materialer og også landets økonomi. Det var, som det dengang blev bemærket, meningen at frigøre ressourcer til anden anvendelse, således at vi kunne undgå en situation som den lige skildrede.

Denne regulering har den nuværende regering arvet, og for at sikre en rolig udvikling tror jeg, vi skal fastholde min forgængers i sin tid truffene beslutning om at søge omfanget af det regulerede byggeri holdt på samme niveau som i 2 års perioden 1. april 1970 til 31. marts 1972. Det betyder i tørre tal, at der uden yderligere tildelinger fra boligministeriet kan påbegyndes 31.000 lejligheder årlig i det private, ustøttede byggeri. Herudover kommer så kvoten for det almennyttige byggeri og andet støttet byggeri, således at tallet på årsbasis bliver 41.000-43.000 lejligheder.

Som bekendt er administrationen tilrettelagt således, at amtsrådene fordeler amtets kvota til de enkelte kommunalbestyrelser, som derefter fordeler igangsætningstilladelse til de enkelte kommuner. Det er mit indtryk, at de fastsatte rammer stort set har været passende. Da det almennyttige byggeri endvidere næppe kan forventes at komme op på det forudsatte omfang, skulle det give den situation, at de nuværende rammer er relativt smidige rammer, således at vi bliver fri for den meget kedelige og

ofte ubehagelige håndhævelse af en mængde regulering af denne art.

Jeg skal lige kort komme ind på arbejdsløshedstallene. De foreligger jo nu for en uge i januar med nogenlunde normale tal. Disse arbejdsløshedsprocenter afviger meget, meget lidt fra dem fra året i forvejen og er for så vidt også at betragte som normale. Der kan altså ikke ud fra dem hentes nogen begrundelse for ændringer i administrationen.

Det havde været nærliggende at frygte, at knapheden på olie skulle have fået en ugunstig virkning på beskæftigelsessituationen, men det har lykkeligvis ikke været tilfældet, og de tal, der foreligger fra de områder, der direkte eller indirekte var påvirket af oliekrisen, er så lave som ca. 1.300. Der er dog sket og er også undervejs en vis dæmpning af byggeaktiviteten, men dette er jo i sig selv ikke foruroligende, idet det var formålet med bygge- og anlægsstoppet.

Boligbyggeriet i 1972 løb løbsk med påbegyndelsen af næsten 64.000 nye boliger, og det skabte et voldsomt pres på byggesektoren, som i væsentlig grad har medvirket til den kraftige inflation og de betalingsvanskeligheder, som vi i øvrigt lider under.

Når alt dette er sagt, skal jeg gerne føje til, at regeringen naturligtvis nøje vil følge byggeriets udvikling for at kunne gribe ind i tide, hvis det bliver nødvendigt. Det er ikke meningen, at byggeriet skal gå i stå, og regeringen vil gøre, hvad der er i dens magt for at bevare en høj og stabil beskæftigelse. Men det fremgår af det foregående, at vi ikke mener, der på nærværende tidspunkt foreligger oplysninger, som kan tilskynde til at slække på de foretagne restriktioner, som i øvrigt fortsat tager sigte på at sikre de fornødne ressourcer til den påkrævede udbygning af erhvervslivet.

Svend Jakobsen (S):

Jeg har lidt svært ved at forstå, at dette forslag om at ophæve reguleringen af bygge- og anlægsaktiviteten og reguleringen af en række private byggearbejder er fremsat af kommunisterne. Jeg kunne forstå, hvis det var venstreregeringen, den såkaldt liberale regering, der ønskede sig frigjort for den opgave og dermed det ansvar, der følger af at have et styringsredskab for bygge-